

[Stæhr Johansen.]

Benzinprisen angaar, og det maa vi fra vor Side anse som værende et Maal, man ikke skal stræbe efter.

Der kan jo ikke være Tvivl om, at Motorbeskatningen, og i det hele taget Afgifterne paa Motorkørsel, griber ind i Erhvervslivet paa en Række Omraader og virker med til en Prisfordyrelse. Man maa derfor ikke tilstræbe, at Prisen bliver forøget alt for meget. Jeg vil i Virkeligheden gaa saa langt som at mene, at det ideale for en Afgiftslovgivning paa Motortrafikens Omraade bør være saaledes, som Professor Bertil Ohlin, den kendte svenske Politiker, fornylig har givet Udtryk for i svensk Motorpresse, idet han siger:

„Skal Landevejstrafikken efter Fredslutningen have den rigtige Plads i Samfundsmaskineriet, maa den frigøres for urimelige Restriktioner. Først og fremmest maa der sørges for, at Benzinafgiften ikke kommer op paa en saadan Højde, at Folk i Almindelighed ikke har Raad til at bruge Bil. Derfor maa svage Statsfinanser ikke bruges som Motivering for at gøre Bilisten til Malkeko for Statskassen. Et sundt Princip er det derimod, at Trafikanterne betaler Vejvedligheden.“

Jeg tror, at de Tanker, som Professor Bertil Ohlin her giver Udtryk for, er de rigtige, men jeg er selvfølgelig klar over, at i den Situation, hvori vi befinder os, i den meget vanskelige økonomiske Situation, som vort Land befinder sig i, er det kun et Maal, vi maa stræbe hen imod, men ikke noget, der kan opfyldes. Det er naturligvis nødvendigt, at der findes visse Afgifter for Motorkørsel her i Landet, fordi Motorkørselen ogsaa maa være medvirkende til at bringe vort Land ud af den vanskelige økonomiske Situation, vi befinder os i. Men jeg vil mene, at det Lovforslag, som den højtærede Forsyningsminister har fremsat, er meget ensidigt og ogsaa kommer til at virke meget uretfærdigt. Jeg vil gerne paa mit Partis Vegne sige, at vi heller ikke mener, det er rigtigt at trække denne Forhøjelse ud af alle de andre indirekte Skatter, som der forhandles om, hele den Buket af indirekte Skattelove, som der arbejdes med, og som skulde være et Led i vor Pengesanering. Vi fra konservativ Side, er, som vi altid har været det, klar til at medvirke til en Sanering, klar til paa mange Omraader at følge det Maal, der stræbes efter: at opsuge de ledige Penge, men vi mener ikke, at man kan gennemføre en saadan indirekte Beskatning over for Motorkørselen. Den vilde ramme alt for

ensidigt, og Sagen maa drøftes som et Led i de øvrige Forhandlinger om Saneringen. Jeg maa derfor paa mit Partis Vegne sige, at vi ikke i Øjeblikket og i den Affattelse, som Lovforslaget har, kan anbefale det.

I øvrigt vil jeg, naar vi behandler dette Spørgsmaal, henlede den højtærede Finansministers Opmærksomhed paa, at efterhaanden som Rationaliseringen skrider frem her i Landet, opstaa der Problemer med Benzinen, hvor Beskatningen forekommer direkte urimelig, som f. Eks. over for Landbruget, hvor Traktorernes Betydning i Fremtidens Danmark vil blive meget stor. Da adskillige af de mindre Traktorer drives ved Benzin og ikke ved Petroleum, vil det medføre, at man kommer ud for en Beskatning, som virker imod den Rationalisering af Landbruget, vi fra alle Sider er enige om bør gennemføres. Den samme Uretfærdighed rammer ogsaa et andet Erhverv, nemlig Fiskeriet, hvor man endnu har mindre Baade, der drives ved Benzin; det er lidt uretfærdigt over for de Mennesker, der sejler med Motorbaade og ikke slider paa vore Landeveje, at de kommer til at betale saa meget, som de gør i Øjeblikket. Men som sagt, det væsentligste og det, som jeg gerne vil henlede den højtærede Finansministers Opmærksomhed paa, er Spørgsmaalet om Traktorerne; jeg tror, det er et Spørgsmaal, som man her paa Rigsdagen maa tage Stilling til. Vi gjorde det for øvrigt ved Lovgivningen om Traktorer, ved den Forhandling vi havde i Foraaret, hvor man fik forskellige Lettelser gennemført. Men efter min Opfattelse er det ganske uretfærdigt, at de Traktorer, der arbejder paa et begrænset Omraade, kommer til at betale saa store Afgifter, og jeg henstiller til den højtærede Finansminister, om der ikke kunde findes en Løsning paa dette Omraade, da jeg tror, det vil gavne Landbrugets Rationalisering meget.

Dernæst vil jeg gerne have Lov til at fremkomme med nogle enkelte Bemærkninger om den nye Benzinordning. Jeg vil først fremhæve det positive ved Ordningen — man skal altid være venlig, og jeg tror, at den højtærede Forsyningsminister trænger til visse Venligheder paa dette Omraade. Det kan ikke siges andet, end at det er en Forbedring, naar en Rationering falder væk, for selv om der nok kan opstaa Vanskeligheder, er der ikke Tvivl om, at der vil finde en Formindskelse af Administrationen Sted. Naar man ser den Overbelastning af Politiets Administrationsapparat, som er sket i disse Aar, kan der ikke være Tvivl om, at denne Ordning vil betyde